

ចូលទៅជិតព្រះដោយសេចក្តីអធិស្ឋាន

- ហេតុអ្វីក៏ជាការសំខាន់ក្នុងការអធិស្ឋានជារៀងរាល់ថ្ងៃ? (១)
- តើយើងគួរអធិស្ឋានដល់អ្នកណា ហើយដោយរបៀបណា? (២, ៣)
- តើអ្វីជារបស់ត្រឹមត្រូវ ដែលយើងគួរអធិស្ឋានដល់ព្រះ? (៤)
- តើអ្នកគួរអធិស្ឋាននៅពេលណា? (៥, ៦)
- តើព្រះទ្រង់ស្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋានទាំងអស់ឬ? (៧)

១. សេចក្តីអធិស្ឋានគឺជាការទូលដល់ព្រះដោយចិត្តរាប ទាប ។ អ្នកគួរអធិស្ឋានដល់ព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ ។ ដូច្នោះអ្នក អាចមានសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលនឹងទ្រង់ ប្រៀបដូចនឹង កល្យាណចិត្តម្នាក់ត្រង់ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានអង្គិច្ចិស្តិស និង ព្រះចេស្ដាខ្លាំងណាស់ តែព្រះអង្គស្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋាន របស់យើង ! តើអ្នកអធិស្ឋានដល់ព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃឬទេ ? — ទំនុកដំរើង ១៥:២; ម៉ែស៊ាស្កា ៥:១៧

២. សេចក្តីអធិស្ឋានជាចំណែកនៃការថ្វាយបង្គំរបស់ យើង ។ ដូច្នោះ យើងគួរអធិស្ឋានដល់ព្រះយេស៊ូវ តែ ប៉ុណ្ណោះ ។ កាលព្រះយេស៊ូវគង់នៅលើផែនដី ទ្រង់តែង

តែអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតានៃទ្រង់ មិនមែនអធិស្ឋានដល់អ្នកណាផ្សេងទៀតទេ ។ យើងក៏ត្រូវធ្វើដូច្នោះដែរ ។ (ម៉ាថាយ ៤:១០; ៦:៩) ប៉ុន្តែ សេចក្តីអធិស្ឋានទាំងអស់របស់យើងត្រូវតែទូលឡើងក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ ។ នេះបង្ហាញថាយើងមានសេចក្តីគោរពចំពោះគំណែងរបស់ព្រះយេស៊ូហើយថាយើងមានជំនឿលើយេស៊ូជាលោករបស់ទ្រង់ផង ។—យ៉ូហាន ១៤:៦; យ៉ូហាន ១៧:១, ២

៣. ពេលយើងអធិស្ឋាន យើងត្រូវទូលដល់ព្រះពិចិត្តរបស់យើង ។ យើងមិនត្រូវទូលសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់យើងពីសេចក្តីចាំទុកក្នុងខួរក្បាល ឬ អាសពីសៀវភៅធម៌ឡើយ ។ (ម៉ាថាយ ៦:៧, ៨) យើងអាចអធិស្ឋានក្នុងគ្រប់វិធានបដិគោរព នៅក្នុងពេលវេលាណា ហើយកន្លែងណាក៏បានដែរ ។ ព្រះទ្រង់ក៏ឲ្យដល់ទាំងសេចក្តីអធិស្ឋានដែលទូលប្រាប់ដោយសម្លាត់ក្នុងចិត្តរបស់យើងផង ។ (សាំយូអែល ១:១២, ១៣) ជាការល្អប្រសើរដែលយើងត្រូវរកទីកន្លែងស្ងាត់ដាច់ឲ្យក្រីក្រមនុស្សដទៃទៀត ដើម្បីទូលប្រាប់សេចក្តីអធិស្ឋានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង ។—ម៉ាកុស ១:៣៥

៤. តើអ្នកអាចអធិស្ឋានអំពីរបស់របរណាខ្លះ ? គឺអំពីរបស់ណាក៏ដោយដែលអាចមានឥទ្ធិពលលើចិត្តភាពរវាងអ្នកជាមួយនឹងទ្រង់ ។ (គីលី ៤:៦, ៧) សេចក្តីអធិស្ឋានគំរូបង្ហាញថាយើងត្រូវអធិស្ឋានអំពីព្រះនាមនិងគោលបំណងនៃព្រះយេស៊ូ ។ យើងក៏អាចទូលសុំឲ្យយើងបានទទួលវត្ថុដែលយើងត្រូវការ សុំសេចក្តីអត់ឱនទោសដល់បាបរបស់យើង និងសុំជំនួយដើម្បីទប់ទល់នឹងសេចក្តីល្អៗ ។ (ម៉ាថាយ ៦:៩-១៣) យើងមិនត្រូវអធិស្ឋានរកចំពេញតែចិត្តខ្លួនឯងឡើយ ។ យើងត្រូវតែអធិស្ឋានសុំរបស់ណាដែលស្របនឹងព្រះហឫទ័យនៃព្រះវិញ ។—យ៉ូហាន ១៧:១៤ ៥:១៤

៥. អ្នកអាចអធិស្ឋានគ្រប់ពេលវេលាដែលចិត្តអ្នកជំរុញឲ្យអ្នកអរព្រះគុណឬសរសើរដំរើងដល់ព្រះ ។ (រូម៉ា ១២:១២) អ្នកត្រូវអធិស្ឋានពេលអ្នកមានវិបត្តិនិងពេលជំនឿរបស់អ្នកកំពុងជួបការល្អៗ ។ (ទំនុកដំរើង ៥៥:២២; ១២០:១) ជាការត្រឹមត្រូវដែលអ្នកអធិស្ឋានមុនពេលអ្នកទទួលបានអាហារ ។ (ម៉ាថាយ ១៤:១៩) ព្រះ

យេស៊ូទ្រង់អញ្ជើញយើងឲ្យអធិស្ឋានដល់ព្រះអង្គ « រាល់ពេលរាល់វេលា » ។—គេសេស្ត ៦:១៥

៦. យើងជាពិសេសត្រូវការអធិស្ឋានបើសិនជាយើងបានប្រព្រឹត្តកំហុសធម៌ផ្លូវផ្សេង ។ នៅគ្រាបែបនេះ យើងត្រូវតែទូលអង្វរសូមព្រះយេស៊ូវេចក្តីក្រៃបេយ្យនិងអត់ទោសដល់យើងផង ។ បើយើងសារភាពប្រាប់ទ្រង់នូវបាបរបស់យើង ហើយខំឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពយើងកុំឲ្យប្រព្រឹត្តបាបម្តងទៀត នោះព្រះ « ទ្រង់បំរុងតែនឹងអត់ទោស » ដល់យើងជាមិនខាន ។—ទំនុកដំរើង ៥៦:៥; សុភាសិត ២៥:១៣

៧. ព្រះយេស៊ូទ្រង់ស្តាប់តែសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់មនុស្សសុចរិតប៉ុណ្ណោះ ។ ដើម្បីឲ្យព្រះលេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នក អ្នកត្រូវតែខំប្រឹងរស់នៅតាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ឲ្យអស់ពីសមត្ថភាព ។ (សុភាសិត ១៥:២៩; ២៥:៩) អ្នកត្រូវតែមានចិត្តរាបទាបពេលអ្នកអធិស្ឋាន ។ (លូកា ១៥:៩-១៤) អ្នកត្រូវតែខំប្រឹងប្រែងធ្វើឲ្យស្របតាមសេចក្តីដែលអ្នកអធិស្ឋាន ។ ដោយធ្វើយ៉ាងនេះអ្នកនឹងបង្ហាញឲ្យឃើញថាអ្នកមានជំនឿហើយថាអ្នកពិតជាដឹងថាធ្វើតាមពាក្យសំរិះរបស់អ្នកមែន ។ មានតែធ្វើដូច្នោះទេ ទើបព្រះយេស៊ូទ្រង់ឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នក ។—ហេប្រើរ ១១:៦

